

patiënt maar tevens ernstige risico's inhouden wanneer ze niet worden uitgevoerd onder Intensive-Care-omstandigheden, dat ze echter ook weinig zinvol zijn om harde uitspraken te doen over het al of niet allergisch reageren van een patiënt (beperkte diagnostische waarde van de test).

Het stellen van de allergie-diagnose gebeurt in de praktijk achteraf, d.w.z. nadat er reeds een allergische reactie heeft plaatsgevonden. Er zijn op dit moment helaas nog geen goed uitvoerbare screeningstesten om risicopersonen in de bevolking op te sporen. Het diagnostisch onderzoek is gericht om bij individuen na te gaan of er daadwerkelijk sprake is geweest van een echte allergische reactie en om een inschatting te maken van herhalingsrisico's. In de eerste plaats wordt getracht zekerheid te krijgen over de veroorzaker; in het geval van de honingbij zal dit meestal geen problemen opleveren. Vervolgens worden alle beschikbare gegevens verzameld om de doorgemaakte reactie in te delen in het schema van Müller.

De allergologische onderzoeksmethode is gericht op het vinden van het specifieke afweer-eiwit (IgE) tegen bestanddelen van het insectengif. Hiertoe wordt een huidtest verricht in combinatie met een bloedtest. Met deze eenvoudige, niet-belastende, werkwijze kan bij de meeste patiënten een goede diagnose gesteld worden. Op basis van een correcte diagnose kan de meest effectieve behandelmethode gekozen worden. Allergologie is een aandachtsgebied binnen het medisch specialisme Inwendige Geneeskunde dat zich bij uitstek met deze materie bezighoudt. Voor verdere informatie kunt u altijd contact opnemen met het secretariaat van de Nederlandse vereniging voor Allergologie (0181-417320).

A.P.H. Jansen is allergoloog verbonden aan het Allergologen Maatschap Arnhem.

N.D. Wams is imker en bestuurslid van de imkervereniging ABTB, Wehl e/o.

A.E.J. Dubois is allergoloog, verbonden aan het Academisch ziekenhuis Groningen; afd. Allergologie, tevens voorzitter van de Hymenoptera werkgroep van de Nederlandse Vereniging voor Allergologie.

Literatuur

- Dahl, Mygind, et al. eds. Allergy to hymenoptera venom. In: Essential Allergy (). Blackwell Science Ltd, Oxford. 1996; 474-421.
- Kauffman, de Monchy, eds. Reacties op gif van angel-dragende insecten. In: Allergologie. Bunge, Utrecht. 1994; 276-283.
- Müller U.R. (ed). Insect Sting Allergy; clinical picture, diagnosis and treatment. Gustav Fischer, Stuttgart. 1990.

Aardstralen zijn een hardnekkig verzinsel

Sinds twee jaar ben ik gepensioneerd, veertig jaar werkte ik in de electrotechniek en electronica, tot volle tevredenheid overigens, maar ik wilde wel eens iets heel anders. Zo volgde ik een cursus bijhouden en spoedig daarna kwam er natuurlijk een bijenvolkje. Het is nu zeven jaar later en nog steeds heb ik enkele volken. Bijen houden vind ik zeer interessant omdat er steeds weer dingen gebeuren die je niet had verwacht. Ik lees graag ons verenigingsblad omdat er vaak dingen in staan waar ik als beginnening heel wat van leren kan. Wat schetst mijn verbazing dan ook als ik lees 'Wintersterfte door aardstralen'. Mijn eerste reactie was dan ook: 'zijn er inderdaad nog mensen die in aardstralen geloven?' Kennelijk wel dus! Dit is zeer merkwaardig omdat aardstralen, hoe graag men dit ook wilde, nog nooit zijn aangetoond. Geen enkele apparaat of meter kun je kopen om ze aan te wijzen! Ook de geomagnetometer van de heer Hartong uit Naarden - zie *Bijen* 5(1): 17-18 (1996) - wijst geen aardstralen aan maar, het woord zegt het al, magnetische krachtlijnen! Magnetisme is aantoonbaar en de mens maakt er zeer veel gebruik van. Wat zijn aardstralen dan wel? Ze zijn een hardnekkig verzinsel uit het verre verleden, een hersenspinsel uit de tijd van heksen en spoken, een diepgeworteld imponerend verhaal, wat kennelijk zeer moeilijk is uit te roeien. Het bijgeloof in Nederland tiert welig. Helaas zijn mensen twijfelaars en willen bedonderd worden. Mijn probleem is echter: hoe houden we ons blad wetenschappelijk aanvaardbaar? Allen een goed bijenjaar toegewenst met veel zonnestralen.

G. Nap, Soest.

Aardstralen en de kwaliteit van ons tijdschrift

In *Bijen* 4(11): (1995) en in *Bijen* 5(1): (1996) schrijven lezers over de invloed die zogenaamde aardstralen op bijen zouden hebben. In de ingezonden brief van J.J. Speelziek worden zelfs wichelroedelopers opgevoerd.

Artikelen en zelfs ingezonden brieven over dergelijke onderwerpen horen in een vaktijdschrift als *Bijen* niet thuis. Laat ons ervoor waken dat *Bijen* een serieus te nemen tijdschrift blijft.

Jan Slots, Baexem